

jeg Forslaget som Helhed med Tilfredshed, navnlig tror jeg, det danner et godt Grundlag for videre Forhandling.

Jeg skal ikke komme ind paa en speciel eller nøjere Omtale af de enkelte Toldpositioner. Det vilde føre alt for vidt og ikke bringe Udbytte. Det er noget, vi maa overlade til det Udvalg, der kommer til i sin Tid at behandle Toldlovforslaget. Jeg kan dog ikke undlade at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende noget af Forslagets Indhold. Toldpositioner kunne deles i to Grupper, nemlig den Gruppe, der angaar de rene Finanstoldsatser, og den, hvori Toldbeskyttelsen findes, eller, hvor den skjuler sig. Det er ret vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at drage en bestemt Skillelinie mellem disse to Arter af Toldskatter, fordi Finanstold og Beskyttelsestold for mange Varegrupperes Vedkommende ere blandede sammen. Jeg har af Princip ikke nær saa meget imod Finanstoldskat, som jeg har imod Beskyttelsestold, i den Henseende tror jeg ikke, jeg deler Anskuelse med det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), efter hvad vi hørte forleden Dag. Jeg fik da det Indtryk, at han i Virkeligheden havde mere imod Finanstoldsatser, end han havde mod Beskyttelse. Ganske vist udtalte han om Beskyttelsessatserne, at han ogsaa vilde være med til at fjerne dem, navnlig naar det kunde ske skridtvis, og den Udtalelse glædede mig, men han gav dog til Kende, at han i det hele havde mere imod Finanstoldsatser end mod Beskyttelsessatser. Det har jeg ikke, og dertil har jeg god Grund. For det første gaar Finanstoldskatterne ind i Statskassen, og som Følge deraf har Lovgivningsmagten Herredømmet over, hvorledes Pengene skulle anvendes, og det er jo dog noget, som har Værdi. Jeg tror, jeg kan sige det med Sandhed, at vi her i Landet have en Lovgivningsmagt, der har Forstaaelse af de sociale Spørgsmaal, og som blandt andre Opgaver ogsaa vil søge at optage den: at gøre Erhvervsvilkaarene bedre og bedre i Samfundet. Naar vi vide det, synes der mig ikke at være stor Grund til, at vi i en væsentlig Grad søge at formindske Statskassens Indtægter. Men hvad Beskyttelsen angaar, er Forholdet et ganske andet, idet Staten intet Herredømme har over de store Summer, som Befolkningen paa den Maade maa udrede. De gaa Statskassen forbi og ind i privates Lommer. Som Følge heraf er det klart, at jeg hellere havde set, at den højtærede Finansminister havde rørt noget mindre

ved de egentlige Finanstoldsatser og skaaet noget dybere med Hensyn til Nedsættelsen af Beskyttelsen. Hvis det var sket, havde Befolkningen faaet en endnu større Skattelettelse end den, den nu faar, og samtidig havde vi naaet til det gode Resultat, at Statskassen ikke havde mistet noget synderligt i Indtægt, det vilde have været en Fordel for begge Parter.

Det er selvfølgelig ikke muligt at faa fuld Klarhed over, hvor stor en Sum Befolkningen aarlig maa udrede i Skat til de beskyttede Erhverv her i Danmark, men jeg kan ikke undlade at pege paa, hvad der i sin Tid er beregnet og oplyst af forhenværende Folketingsmand, Grosserer Peschcke-Køedt. Efter hans Slutninger vilde den Skat, som Befolkningen svarede til de beskyttede Industrier i 1892, beløbe sig til 22 Millioner Kr. og i 1902, altsaa 10 Aar senere, vilde den, efter som Forbruget var steget, beløbe sig til 32 Millioner Kr. Efter den Beregning, som han lægger til Grund, skulde vi nu være oppe ved maaske 35 eller 36 Millioner Kr. som det Beløb, Befolkningen har at udrede i Skat til de beskyttede Erhverv i Danmark. Jeg indestaar ikke for Tallene, det er ikke mine, det er Grosserer Peschcke-Køedts, men dersom de ere rigtige, maa vi vist alle være enige om, at det er en ret dyr Fornøjelse at have beskyttede Industrier i Danmark. Dersom man tænkte sig, at Beskyttelsen over hele Linien blev nedsat blot med 25 pCt. — og jeg tror, vi maa erkende, at en saadan Nedsættelse maatte kaldes ret moderat. — vilde den Gevinst, Befolkningen derved vilde faa, beløbe sig til 8 à 9 Millioner Kr. om Aaret, vel at mærke, hvis Industriens Indehavere udnytte hele Beskyttelsen. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke kender nøje, men jeg har al Grund til at tro, at de i alt væsentligt udnytte hele Beskyttelsen. Det vilde altsaa blive en uhyre stor Skattelettelse for Befolkningen, og det vilde selvfølgelig sige noget mere end et Par Øres Nedsættelse pr. Pd. Kaffe eller Ris.

Jeg skal villig erkende, at den højtærede Finansminister har gjort Skridt til at nedsætte Beskyttelsen paa visse Punkter, men, som sagt, jeg kunde ønske, at dette Skridt havde været taget noget større, navnlig for visse Varegrupperes Vedkommende. Jeg kan saaledes nævne Manufakturvaregruppen. Det er en meget stor Varegruppe, hvor Nedsættelser vilde have Betydning for hele Befolkningen. Ganske vist er Beskyttelsen der nedsat med 14